

ВЛИЗАНЕТО В ЕС СТАБИЛИЗИРА ФИНАНСОВАТА НИ СИСТЕМА

Парите от еврофондовете ще повлияят
благоотворно на икономиката ни

За да има реални доходи, трябва да
има производство

Интервю с Проф. Милчо Стоименов
Член на Комисията по финансов надзор

Какво се промени в дейността на Комисията за финансов надзор след приемането на страната ни в ЕС?

След приемането на България в ЕС в Комисията за финансов надзор настъпиха нови неща. Първо, ние се намираме в една обстановка на предизвикателство да работим много плътно в сътрудничество с другите надзорни институции от страните-членки на ЕС. Второ, както всички управленски структури в страната, така и Комисията за финансов надзор извърши огромна работа по транспониране на законодателството, действащо в ЕС. Затова се наложи през миналата година да приемем няколко закона. Единият от тях е Законът срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти. Тук се третира два въпроса: Как трябва да се отнесе Комисията за финансов надзор като институция при манипулиране с цените на капиталовия пазар и как трябва да се отнесе, когато недобросъвестни лица търгуват с вътрешна информация. Това е прието в цял

свят и ние не можем да правим изключение. Освен това приехме Закон за изменение и допълнение на Закона за публично предлагане на ценни книжа, където ядрата на новите промени е въвеждането на единен паспорт, тоест нашите институции, поднадзорни лица, вече свободно могат да извършват своята дейност на територията на другите държави. Освен това във връзка с нашето участие в ЕС засилихме изискванията си за ежедневно подаване на информация за сделките, които сключват поднадзорните лица.

След това приехме и Закон за финансовите инструменти, който съвсем наскоро бе гласуван от Народното събрание. Той също е много интересен, защото разширява обхвата на дейността.

Замисляме да извършим промени в Закона за акционерните дружества със специална инвестиционна цел. Имаме амбиция да приключим с тази задача до края на 2007 г.

Ще стане ли до края на годината?

Аз мисля, че ще стане. Инвестиционната общност очаква от нас бърза реакция, а ние пък очакваме от тях те да подадат информация за своите виждания относно подобряване на организационната структура АДСИЦ.

Как се борите с недобросъвестните лица, които злоупотребяват с вътрешна информация?

По съответния законов начин. Такива лица са обект на жестоко преследване от страна на Комисията за финансов надзор. Разбира се, не всички можем да разкрием, но ако имаме информация за подобни действия (вече има такава, аз ще спестя имената на тези, които са се възползвали по един нецелесъобразен начин да търгуват с вътрешна информация), глобите са драстични. А ако те са особено разпространено явление в някоя структура, то може да се стигне до отнемане на лиценз.

А как разбирате кои са тези лица?

Нашият състав е от висококвалифицирани специалисти. Първо, ние разбираме от директни проверки, които извършват нашите лица, второ, черпим информация от масмедийте, които също по свои канали се добират до подобни неща. И, трето, неформални връзки - примерно аз мога да получа информация от мой приятел за х и у, които осъществяват такава търговия с неверна информация.

Има ли някой разкрит и осъден?

Има разкрити, има наказани с парични глоби, но осъдени няма. В България много рядко се стига, за съжаление, до осъждане. Но в западните държави и САЩ подобно деяние се наказва с жестоки глоби, включително и със затвор.

Вие сте един от авторитетните учени в областта на финансите. Каква е оценката Ви като специалист за състоянието и развитието на финансите на страната?

Финансите са продукт от развитието на икономиката на България. Каквато е икономиката, такава е и финансовата сфера. Но финансите играят изключително важна роля за икономиката. Все пак ядрото на финансите това е държавният бюджет, чрез който се преразпределят средствата по държавен път. Аз мисля, че финансовата система на България след въвеждането на страната ни във Валутен борд се движи във възходяща посока. Въпреки че

Проф. Милчо Стоиленов

инфлацията през 2006 година бе по-висока от тази през 2005, то в условията на Валутен борд тя се стопира и няма опасност да генерира повисоки темпове.

Финансовата система у нас се стабилизира, благодарение на участието на България в ЕС. Разбира се, ние не разглеждаме ЕС като някаква благотворителна организация, която ще излива щедро ресурси в страната, но все пак парите от еврофондовете, които очакваме, ще инжектират икономиката. А когато една икономика се развива настъпателно, то е ясно, че и финансовата система ще развива.

Бихме ли ги усвоили тези пари реално?

Публична тайна е, че мнозина авторитетни политици се съмняват в способността на нашите институции да усвоят всички средства. Другите страни, които влязоха преди нас в ЕС, също се сблъскват с този проблем. Но аз искам пак да се върна към финансовата система. За миналата година темпът на растеж беше 6,1 %, което според мен е все още недостатъчно, за да се впишем плътно в ЕС. Защото ние почваме от едно ниско равнище на развитие. 6 % е нищо. Темпът трябва да достигне нива 8 – 10 %. Нека не прозвучи като фантазмагория на някого, но това е темпът, който трябва да гони България за бъдещето си развитие. Тогава вече можем да разчитаме и на още по-голямо стабилизиране на финансовата система.

Позволява ли финансовата система такова увеличаване на доходите, каквото искат всички стачкуващи?

За съжаление, финансовата система и икономиката ни като цяло, не позволяват увеличаването на реалните доходи. Защото за да има реални доходи, трябва да има производство. Ето това е големият проблем на България. Все пак БВП на глава от населението у нас към края на миналата година е някъде около 25 – 30% от този на страните-членки. Което е доста ниско равнище. А всъщност време искаме да получаваме заплати от европейска величина. Това е невъзможно, заплатите трябва просто да се работят. Но съзнавам и признавам, че много хора, много обществени групи са силно притеснени. Това е вярно.

И то тези професии, които са едни от най-чуждените?

Така е в образованието, в медицината и прочее. Но все пак трябва да се съгласим с реалистичността, с които се сблъсква икономиката. Не можем да надскочим ръста си. Това е истината.

Как виждате нещата в бъдеще, в близките десет години ще се оправят ли?

Силно се надявам, в близките 10-15 години да се оправят нещата. Обаче отново трябва да се обърнем всички с лице към основната задача - да работим с непрестанни усилия. На Запад например един човек работи на няколко места. По 14-16 часа.

А ние не сме свикнали на такъв интензивен темп. Трябва да се насочим най-вече към развитие на материалния сектор в икономиката.

Искам да подчертая, че темпът от 6,1 % на икономически растеж за миналата година е преди всичко резултат от развитието на сферата на услугите, банково дело и т.н. Докато реалният сектор го няма. И това ще си проличи ако вземете структурата на износ, в която за миналата година само 3 % са продукти, отнасящи се към така наречените високи технологии, а 56 % това са фактически суровини, материали от неенергиен характер - при такава неефективна структура на икономиката, която фактически определя ниската ефективност на износа, не можем да говорим за това, което искат мнозина.

Кои според Вас са основните стабилизиращи и дестабилизиращи фактори в развитието на финансовата сфера в момента?

Този въпрос се преплита с предходния. Към стабилизиращите фактори аз на първо място ще посоча Валутния борд. Ако няма Валутен борд, безусловно икономиката ни би се сринала.

Аз не споделям мнението на мои колеги, които са склонни да излезем от състоянието на Валутен борд. Това би било пагубно за България. Показателен е примерът с Аржентина, която се опита да излезне от Валутен борд и последиците бяха неблагоприятни. Още повече, че у нас Валутният борд е лек вариант, ние имаме възможност например ако настъпи системен риск нашите банки да бъдат финансирани от Централната банка. При краен валутен борд това е недопустимо. Все пак смятам, че Валутният борд трябва да остане.

А какви са другите стабилизиращи фактори? Участието на България в ЕС, колкото и да бъдат големи тежестите, които поема икономиката, защото участието в ЕС не е само да получаваме блага, а да имаме и отговорности.

Всъщност ако говорим за развитието на финансовия сектор, изобщо на финансовата система, аз бих посочил и други стабилизиращи фактори като например намаляването на инфлацията, въпреки че в сравнение с 2005 година тя леко се покачи с 2 пункта. Но това е приемлив оптимум за нашите условия. Това е нормално равнище за инфлацията, има страни, при които след като влязоха в ЕС, инфлацията бе с двуцифрено измерение. Безработицата също така е сведена до оптималния минимум – 9 %. В някои развити държави безработицата надхвърля 10 %. Това също е един плюс.

Реален ли е този факт за безработицата, че е 9 %?

Това вече зависи от данните, които поднася статистиката. Но аз съм склонен да вярвам, макар че в някои случаи се получава разнoбой. Но има много подводни камъни, въпреки че сме в условията на членство в ЕС, които могат да изиграят лоша шега на стабилността на финансовата система. Например постоянно открояващият се дефицит в текущата сметка, в платежния баланс. Той непрекъснато нараства. По емпирично изведени данни един дефицит в текущата сметка се смята за приемлив, ако той не надвишава 8 % от БВП. Ние сме вече, ако не се лъжа, надхвърлили тази критична граница. И лошото е, че той нараства непрекъснато. По този повод от МФВ ни обвиниха, че много внасяме, много потребяваме и това води до развързване на тази сметка. Аз съм категорично против подобна оценка. Ние не внасяме много, ние внасяме колкото ни трябва, но не изнасяме. Проблемът е в това, че нашата икономика, в това число експортните отрасли, не са конкурентноспособни. Защото в края на краищата един икономически растеж се гради на потреблението. Няма ли потребление, няма и икономически растеж. Ето това някои не могат да го разберат.

Други дестабилизиращи фактори има ли?

Друг дестабилизиращ фактор е така нареченият квазибюджетен дефицит. Какво означава това понятие? Това е междуфирмената задължнялост. Тя е огромна. Междуфирмената задължнялост е някъде 150 % от БВП. Това е бомба със закъснител. Аз вече говорих за ниската конкурентноспособност, която рефлектира в ограничения износ. Ние изнасяме пет пъти по-малко от Словения и четири пъти по-малко от Унгария и т.н. и т.н.

В сравнение с предишните 20 години все по-малко изнасяме, така ли?

Да, действително е така. Но тогава икономическата система беше поставена на други релси, ние имахме един необятен пазар - страните от бившия регион на СИВ. А сега? Изгубихме пазара в Русия. Защо? Защото сме просто уникални в лошия смисъл на това понятие.

Как си обяснявате слабия износ?

Слабият износ е резултат от ниската конкурентноспособност на българското производство. Това е основното в слабия износ.

Как може да оптимизираме финансовите плюсове от членството си в ЕС?

Да оптимизираме финансовата си стабилност при участието си в ЕС. Според мен първото е да осигурим условия, които фактически да създадат възможности за ефективно усвояване на ресурсите, които ще дойдат от ЕС. Второ, да създадем благоприятни условия за чуждестранните инвеститори. Ние и сега сме създали за тях благоприятни условия, но тук веднага ще открия една скоба. Не бива, когато се дават някакви привилегии за чуждестранните инвеститори, българският инвеститор да бъде леко отритнат. Има такъв уклон. А всички трябва да бъдат поставени на равна нога. Инвестициите у нас за миналата година са около 4 милиарда евро. Но все пак къде се насочват те? В сферата на услугите и много малко в сферата на реалния сектор. Ето това е големият проблем на българската икономика.

Как смятате, в кои направления би могло да се развие най-бързо и приоритетно българският експорт?

Ако изхождам от даденостите, с които разполага България, то очевидно трябва да се търсят решения в следните направления – ние трябва да

развием модерно селско стопанство, при това екологично чисто. Имаме прекрасна база, а светът се нуждае действително от екологични продукти.

Второ, ние трябва да развиваме туристическата индустрия. Такива прелести има в България, а всъщност туристическата индустрия не носи това, което е в състояние да донесе за българската икономика. Може би ще влезна в задочен спор с тези, които оспорват решението за обявяване на Странджа за природен парк, но аз мисля, че това действително е едно богатство за България. Това е район, в който има уникална растителност и уникален животински свят. И сега, за да отговорим на частните интереси, трябва непременно да се откажем от това решение. И съдът в това отношение гледа на нещата не съвсем обективно от гледна точка интересите на страната.

Освен това мисля, че можем да развиваме и лека промишленост. Само преди десетина години българската лека промишленост се продаваше не някъде другаде, а на френския пазар. Изнасяхме конфекция, дамско, мъжко бельо и т. н.

В областта на IT технологиите имаме ли шанс на европейския пазар?

Аз мисля, че имаме. Имаме потенциал, имаме и сиво вещество. Жалкото е, че много кадърни млади хора напуснаха страната - ето това е проблемът на бъдещето икономическо развитие на страната. Защото напускат България най-кадърните, най-знаещите и най-можещите. Много е лесно да се отправят призови да ги върнем, да създадем условия да се върнат и т. н. Ами, хубаво, дайте. Но е ясно как трябва да се дадат тези условия - с едни сходни със западните доходи.

Говори се, че от Европа са по-заинтересовани да не развиваме селското стопанство и дори да платят за това, отколкото да им се явяваме конкуренция на пазара на земеделските продукти. Какво е мнението Ви?

ЕС провежда обща аграрна политика. Съюзът се стреми да поддържа цените на едно равнище, което да удовлетворява потребителите, от една страна, и производителите, от друга. Има доста фондове, които са насочени към подпомагане на производителите и запазване равнището

на цените. Да, те имат интерес да е по-малка конкуренцията, това е съвсем ясно, но аз мисля, че на този етап ние не им се явяваме никакъв конкурент, а в перспектива също няма да им бъдем. По-скоро ще бъдем допълващ фактор за развитието на агросектора в ЕС. В крайна сметка каква е целта? Да се повиши икономическият потенциал и жизненото равнище на този огромен пазар, какъвто е ЕС. И ще дадем своят дан по този начин. Трябва да си признаем с ръка на сърцето, че има такива обществени настроения сред някои групи, които искат да ни оставят едва ли не на задния двор на Европа, но това няма да стане. Първо, ние сме държава, която органично се вписва в ЕС, ние сме държава с много богата култура, ние сме държава, която е на кръстопът между трите континента и аз съм убеден, че на Запад политиците оценяват възловото положение на България и при всички случаи ще толерират едно активно интегриране на българската икономика в европейската.

Бихте ли охарактеризирали актуалните изисквания към развитието на сферата на небанковите финансови услуги в страната?

Най-напред трябва да направя един извод, че в нашата страна фактически не е намерена алтернатива на банковото кредитиране. Активите на банките или дялът на банковия сектор в общата сфера на финансовите услуги надхвърля 86 %. Останалото държат нефинансовите институции. Кое то значи, че участието на нефинансовия сектор е малко. Защо? Причините са няколко. Първо, въпреки че вече минаха 18 години откакто България тръгна по пътя на пазарното преустройство, пазарното мислене все още на среднестатистическия българин е на ниско равнище. И това е по понятни причини. Младите хора фактически са пригодени да живеят и да възприемат пазарното. Ето защо например населението предпочита да държи спестяванията си в банките, а не ги насочва във вложения под формата на ценни книжа. Там доходността е много по-висока, разбира се, и рискът е по-голям, но все пак доходността е в пъти по-висока. Обаче см консервативни и ни е страх.

Но българите се опариха.

Те се опариха преди всичко от банките, и то от така наречените въздушни кули, финансови пирамиди.

Аз твърдя като член на Комисията за финансов надзор, че у нас има много сериозни инвестиционни посредници, които могат да направят такъв индивидуален портфейл, който да носи висока доходност. Няма да ги казвам, защото все пак това означава да им правя реклама, което е недопустимо във връзка с моите слу-

жебни задължения.

Мислите ли, че българинът ще повярва, че капиталовият пазар дава 30 – 40 % доходност?

Капиталовият пазар не дава 30 – 40 % доходност, но има инвестиционни посредници, участници в пазара, които осигуряват такава доходност. Но веднага трябва да кажа, че това е моментна резултатност. Сега е възможно това да стане. В перспектива, когато капиталовият пазар в страната стане зрял, това ще бъде невъзможно.

Разбира се, тези, които афишират такава висока доходност, будят известни подозрения, защото има едно строго правило - висока доходност - висок риск. Засега, слава богу, от тези, които осигуряват такава висока доходност, все още никой не се е изправил пред ръба на фалита. Дай боже, това да не стане. Западните инвеститори също се насочват към българския капиталов пазар, защото той осигурява по-висока доходност и това е напълно разбираемо. Високата доходност е характерна не само за нашия капиталов пазар, но и за пазарите на другите страни от бившия регион на СИВ, които сега са членки на ЕС. Но постепенно със зрелостта на българския капиталов пазар естествено тази доходност ще намалява и ще достигне своето обективно равнище.

Вие лично имате ли портфейл?

Разбира се, имам портфейл, но нямам депозит в банка. Защото съм убеден, че ползата от портфейла е много по-голяма. Аз и на моите студенти това им внушавам, че те трябва да мислят модерно къде да вложат средствата си. Ето ви един пример - в САЩ 60 % от населението вложат свободните си средства в ценни книжа, 20 % - в недвижими имоти и 20 % в банките. У нас е точно обратното.

Доколко стабилен е капиталовият пазар в България?

Мисля, че капиталовият пазар в България е стабилен. Стабилността му се определя от няколко фактора. Първо, нарастване на пазарната капитализация на българската фондова борса. Това е един радостен факт. Тя набира скорост, въпреки че в сравнение с фондовите борси от

региона тя е малко джудженце.

Гаранция за стабилността е присъствието на множество поднадзорни лица в инвестиционната, застрахователната и пенсионноосигурителната сфера. На инвестиционния пазар присъстват 81 стабилни инвестиционни посредници, които добре си вършат работата. Освен това ако вземем официалния индекс SOFIX той непрекъснато нараства. Радостното вече на финансовия пазар е, че на Фондовата борса стъпиха две банки и вече се готви трета. Става въпрос за Търговско-кооперативна банка и Първа инвестиционна международна банка. Това са радостни факти, които свидетелстват за развитието на нашия пазар и за неговата стабилност. Коя банка ще отиде да листва на фондовия пазар ако не е убедена в стабилността? Така че по мое дълбоко убеждение капиталовият пазар е стабилен.

Не са ли изкуствено надути цените на някои от търгуваните акции на борсата?

За всеки един продукт, за всяка една стока в пазарното стопанство, е възможно да има надути цени, да има занижени цени и т.н., но пазарът е този, който кара цените да се движат съобразно пазарната обстановка. Сигурно има акции с надути цени на Фондовата борса. Нашите експерти е възможно да се натъкнат на подобно нещо. Но това е временно явление. Вече съм говорил с председателя на Комисията, променихме системата COBOS, за да не може едно и също лице да търгува със себе си.

Не са ли много инвестиционните посредници за малка страна като нашата?

Така е. Прекалено много са и аз съм убеден, че след като влязохме в ЕС, тук ще се базират много чуждестранни структури. Към днешна дата имаме заявки от 250 банки, застрахователни компании и пенсионноосигурителни дружества, които искат да стъпят на българския пазар. Разбира се, най-често те имат намерение да създадат някакъв филиал или някакво представителство, а не да стъпят с цялата си дейност на българския пазар, но това неминуемо ще предизвика силна конкуренция. Мисля, че за да оцелеят нашите ИП, пътят е един единствен - сливане помежду си и обединяване.

Би ли могло това да се случи?

Като имам предвид балканския манталитет, от който и ние сме част, това трудно може да стане. Но като започнат да фалират един след друг, като не удържат на конкуренцията, те ще бъдат принудени да го сторят. Смятам, че за

българския капиталов пазар са достатъчни не повече от 12 – 13 инвестиционни посредници.

Неотдавна се развихри скандал по повод недобросъвестното използване на търговската система COBOS за изкуствено надуване на цените на някои акции. Какво е Вашето мнение и какви стъпки бихте предприели във връзка с недопускането на подобни нежелателни практики?

Моето мнение не може да се различава от мнението на колегиалния орган. Ние опитахме да инициираме предприемането на действия от страна на инвестиционните посредници. Бяхме страната, която ги подтикна към размисъл, проведохме няколко срещи за обсъждане на положението, което преди промяната на COBOS създаваше възможност за манипулации с цените. В това бяха убедени и много ИП. И те стигнаха до извода, че трябва да се промени системата, това не засяга интересите на онези, които играят почтено на пазара. Така че това, което е приела КФН, аз го споделям напълно в качеството си на нейн член. Зная, че има и сега ИП, които се опитват да изразяват друго мнение, но това е техен проблем.

Как и в каква степен ще се отразят препоръките, залегнали в Международното капиталово споразумение БАЗЕЛ II върху развитието на небанковата сфера?

По този въпрос също предприехме сериозни действия. Подготвихме Наредба за капиталовата адекватност на инвестиционните посредници, която е съобразена с базелските изисквания. И не само тази наредба, всички изисквания на БАЗЕЛ II ги пренасяме върху нефинансовия сектор в икономиката. Когато става въпрос за БАЗЕЛ II, вие знаете, че това е един комитет за банков надзор, на международно равнище, създаден още през 1984 година в Базел по конкретен повод – фалиране на две транснационални банки. Сега става въпрос за БАЗЕЛ II, който има съществени промени в сравнение с БАЗЕЛ I, но основното - капиталовата адекватност да се запазва на равнище 8 %, беше по споразумение БАЗЕЛ I, само че сега БАЗЕЛ II не се налага задължително. Комитетът е дал възможност на страните да избират кога да го въведат и в какъв обхват да го въведат, защото изискванията са много строги и това може да срине една банкова система, ако автоматично се въведат тези стандарти. Но мисля, че тези неща са полезни. Защото защитават интересите на инвеститорите (а за това се изисква висока прозрачност) и осигуряват стабилност на капиталовия пазар.

Какво е Вашето мнение за равнището на кадровия състав на Комисията, също и на поднадзорните институции?

Аз като член на Комисията не бих казал друго, освен това, че кадровият състав на Комисията е на високо ниво. 86 % са завършили висше образование. Намалява процентът на лицата, които са само с бакалавърска степен, ние се стремим да привличаме магистри. 10 % от тези, които са с висше образование, са доктори.

Може би някои от колегите ще ми се обидят, но все пак, честно казано, текучеството в Комисията за мен е над допустимото. Получава се така - идва млад служител, млад кадър, ни го обучаваме за една две години професионално. След това някои от поднадзорните лица го примамват като му дават по-високо възнаграждение. Но интересът движи развитието на човека.

Що се отнася до кадрите поднадзорните лица, има инвестиционни посредници, застрахователни и пенсионноосигурителни дружества, които работят с много сериозни, високо грамотни, професионално изяви кадри. Но естествено не навсякъде е така, въпреки че ръководителите на тези дружества винаги се стремят да се насочат към хора, които са професионално ориентирани и грамотни. Аз понеже съм на границата на реалната практика и образованието, често пъти давам оферти на банките за мои изяви студенти. И трябва да ви кажа, че те много добре се реализират, пък и мисля, че моите колеги от банковите среди са доволни.

В какви направления са насочени усилията за повишаване равнището на квалификацията на кадровия състав?

Ние имаме разработени програми за повишаване на квалификацията на нашите кадри. За миналата година реализирахме няколко образователни програми. Провеждаме семинари, и то интензивно. Те са тематично обособени в зависимост от профила на тези, които се обучават. Но имаме и друга една амбиция - да разпространим опита на Комисията с оглед съдействие за обучение на млади кадри. Всяка година ежегодно провеждаме такъв курс с ученици от 10 - 11 клас. За 7 дни ги обучаваме, те минават през борсата, през ИП. В Комисията ние преследваме две цели - първо, да им подсказем какво значи финансов сектор и да ги заинтригуваме утре те да се развиват в тази посока, и, второ, да ги накараме да почувстват духа на реалната практика.

Ще се внедрят ли изискванията на БАЗЕЛ II в застрахователната дейност конкретно?

Във всички сектори ще се внедрят изискванията

на БАЗЕЛ II. Това е задължително. Но не бих могъл да отговоря на въпроса кога ще стане това.

Кои са ангажирани в системата за подготовка на кадрите?

Имаме дирекция Човешки ресурси, която се занимава с привличането на кадри, с тяхното обучение и т.н. Разбира се, ние неформално установяваме контакт с висши учебни заведения, които подготвят кадри по финанси, по застрахователно дело и т.н. и привличаме специалисти.

Защо никой у нас не разпространява публични знания във връзка с развитието на капиталовия пазар например?

Ето една препоръка, с която аз напълно съм съгласен. Ние правим нещо, но не го правим достатъчно. Трябва да бъдем действително просветители за развитието на капиталовия пазар. Опитваме се, но това го приемам като критика към нашата Комисия и благодаря за този въпрос.

Става дума за поднасяне на знания, предназначени за масовия участник в капиталовия пазар.

Свършено правилно, точно за масовия участник. Що се отнася до професионалистите, те ги получават по други линии. Трябва масовият потребител на финансови продукти да бъде запознат. Ето това е много важно - да преодолеем синдрома на отсъствието на пазарно мислене у българския гражданин. Това заслужава внимание.

